

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: NIELS BRANSAGER.

Citation: Aakjær, Jeppe: "NIELS BRANSAGER.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 113. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid75824/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

Naar en Dag hint Verdensbulder  
stilner i en Broderfred,  
naar Europas syge Skulder  
atter læmpes lindt i Led,  
da gjør snart en Nytds Gry  
dig til Jydens Første-By!

18/2 1915.

## NIELS BRANSAGER.

SAA lyst et Sind, som her gled under,  
jeg mødte kun den ene Gang;  
thi du, som her i Kisten blunder,  
var Folkets Barn i Tro og Trang,  
og alt hvad Skjönt det Folk skal næe,  
dit Ynglinghjærte nynnede paa.

En Stridsmand var du blandt de kjække,  
det kjendtes trindt om Sjællands Kyst;  
da kom en Pil fra Dødens Snekke  
og traf dig i dit unge Bryst.  
Men selv paa Smertens Sygesøng  
du fingred ved din Buestreng.

O, Livets Gud, som skjænker Kraften,  
hvi høstede du hans Rug saa grøn  
og ringede Solen ned før Aften  
for denne Lysets muntre Søn?  
Ubrugte Evners lyse Guld —  
hvor tungt paa jer at kaste Muld!

Men naar det gror i Danmarks Ager  
og gjærer varmt i Folkets Sind,  
og naar paa Sejrens Dag vi flager,  
hans lyse Navn gaar med os ind  
— med Duft af Kløver mild og sval —  
i Mindets høje Frihedssal.

Aakjær II.

— Kom Vaarens Vind, og stryg hans Pande,  
kom, Foraarsblomst, og kys hans Mund,  
før over Gravens mørke Rande  
han sænkes ned i Sjællands Grund,  
hvor Blomst skal spire, Haab skal gro  
af Fødrejerd og Ynglingtro!

2/4 1915.

## JENS HANS HYWLBOR.

JENS Bruus han haaj ingen anne Vogn  
end en Hywbor,  
men han var kjerd øwr æ hiele Sogn  
for hans Hywbor.  
Den fløjt som Ryler en Ruskregnsnæt,  
den tut for Tier, den fløjt for Fjædt,  
Jens hans Hywbor,  
Jens hans Hywbor.

Jens Bruus han hint hans Ywibrændmen hjem  
po hans Hywbor,  
og det var nøj der haaj Fynd og Klem,  
— spør æ Hywbor;  
Dér lo hans Wanter, dér hwilt hans Dunk,  
dér gik han sjel lisse stræg og strunk  
baag hans Hywbor,  
baag hans Hywbor.

Jens Bruus han tyt sæ en holden Mand  
baag hans Hywbor,  
og spyt teframm øwr en javn Tønd Land  
fræ hans Hywbor.  
No haaj han Edels og Hus og Skywl,  
og Brændmen nok te en kristle Ywl  
po hans Hywbor,  
po hans Hywbor.

*Hywbor, Trillebor; tut, tudede; Tier, Tjære; Ywibrændmen, Julebrændevit; stræg, nydelig; tyt, syntes; teframm, fremetter; Edels, Mad; Skywl, Husly.*

B